

En tidning
från
Sjöfartsverket

Sjö

rapporten

BRANDFARLIGT

Se upp på fartygets bildäck

Regeringen vill
**SATSA
PÅ
SVENSK
SJÖFART**

Robert Aschberg:
**LÄR ER
NAVI-
GERA
BÄTTRE!**

NYA VERKET

Så ser organisationen ut

TOG CHANSEN

Nu är Soile VTS-operatör

Längsta lotsen

Dawson slutar efter 36 år

Östersjön runt i en

ROSLAGEN

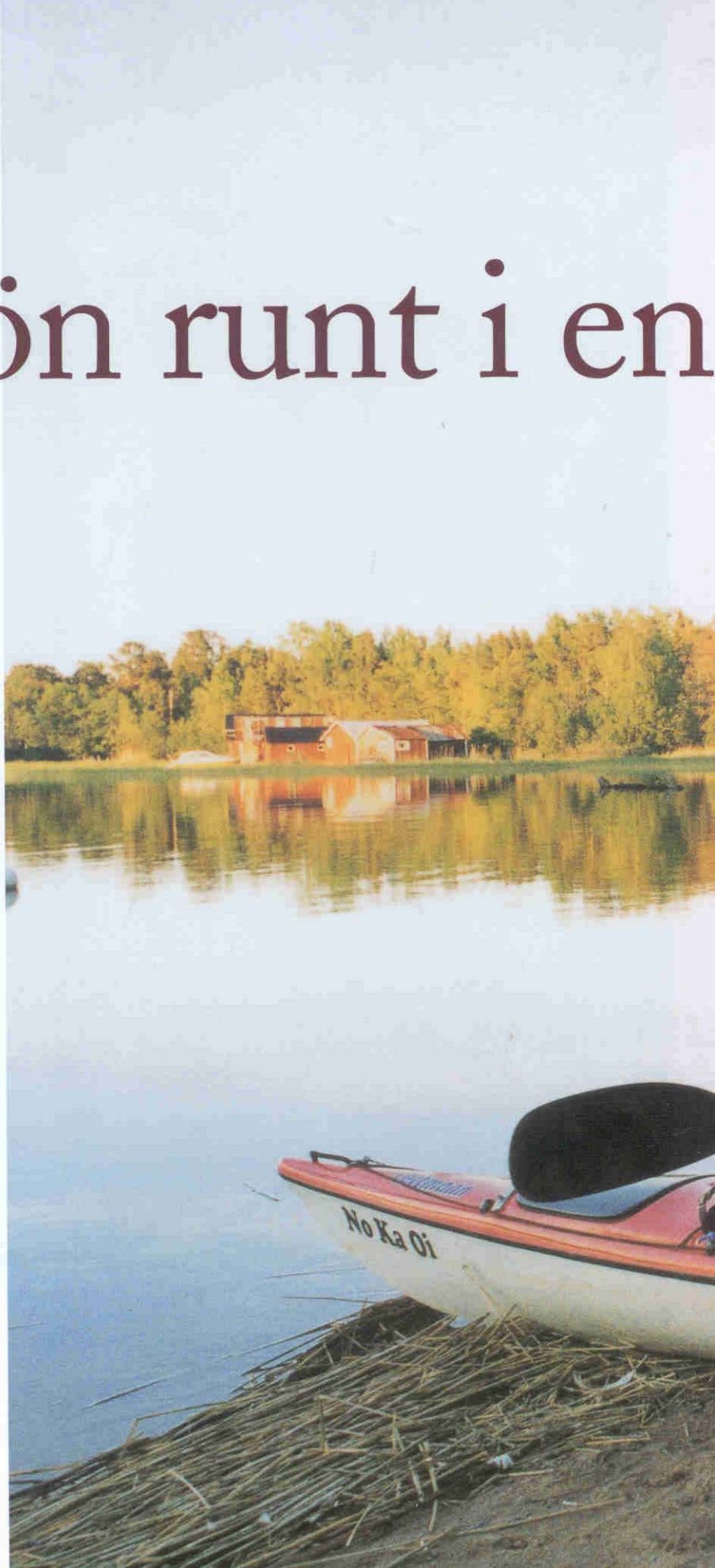
Den 18 april lämnade Detlev Henschel tyska Flensburg för en kajakfärd runt hela Östersjön och Bottenviken. I oktober var han i mål. Detlev har ett anspråkslöst förhållande till sitt projekt, fritt från prestige och machofasoner. Han visar sig i själva verket vara ute för att praktisera sina kunskaper i etnobotanik.

Tappar jag lusten åker jag hem, säger Detlev Henschel avväpnande vid ett strandhugg i norra Roslagen. Den enda gången jag faktiskt funderat på det var i Blekinge. Det var kallt, händerna blev som klumpar och jag hittade inte mycket mat, eftersom det var så tidigt på året.

Syftet med Detlevs färd är att – så långt det är möjligt – leva på det som naturen ger. Han vill emellertid betona att detta inte ska ses som något renodlat överlevnadsexperiment. Av den anledningen har han proppat stäven full med ris, potatismos och nio olika sorters korn som han mal tillsammans med sirap gjord på tussilago eller violer.

– Utan kolhydrater får man ont i huvudet, konstaterar Detlev. Energiintaget är ju direkt kopplat till det arbete man kan utföra. Det här gör att jag valt att inte paddla mer än kanske 25–30 sjömil per dag.

Utöver den kompletterande mat som Detlev har med sig finner han det mesta bara några meter från den strandkant där han går in. Här växer gräslök och kvanne, björklöv till te och sjögräs som han äter som det är. >

Mot nya mål. Detlev Henschels kajakfärd startade i Tyska Flensburg den 18 april. Här har han kommit till Roslagskusten och har bara 2 000 sjömil kvar...

– Havssalladen är en delikatess – även om den är fridlyst i Sverige – och kirskaalen äter jag som spenat, kokad i sjövattnet på stormköket. Jag har min egen köksträdgård överallt, förklarar Detlev.

VÄRLDSMEDBORGARE

De enda kryddor Detlev har med sig är salt och peppar, men egentligen skulle inte heller de behövas.

– Frukten av bitterpilört smakar som peppar och svartkämparna har en svag ammoniaksmak som är fin i sallader, försäkrar Detlev. Många har skri-

vit om växter och matlagning på det här sättet, men få har provat det. Det är ju lättare att gå till snabbköpet än att börja

rensa löv och rötter när man är hungrig, ler han.

Till vintern kommer Detlev att ge ut en bok i ämnet, bland annat baserad på erfarenheterna från denna resa. Den kommer att handla om etnobotanik från mellersta och norra Europa och ha titeln Äta eller dö. Allt han skriver om här kommer han själv att ha provat.

Världsmedborgaren Henschel har

också provat annat i livet. Han har studerat marinbiologi i Göteborg och arbetat i Namibia, Japan, USA och på Hawaii. Förutom tyska talar han spanska, grekiska, svenska, engelska, japanska, hawaiianska och ett par afrikanska språk.

– Mitt senaste och – understryker Detlev – sista jobb var på en ingenjörsbyrå i Bremen. Det var fem år sedan och där arbetade jag med ett projekt om avrinningsvattnet från autobahn. Ingen där frågade sig varför vi smutsar ner vattnet, varför vi inte skyddar det i stället.

– Men då kanske någon från företaget som lever på att rena vattnet hade hotat oss. Så fungerar vår så kallade civilisation och vårt miljömedvetande, säger han uppgivet.

SOVER I KAJAKEN

I dag driver Detlev sin egen firma och arbetar som konsult i miljöteknik med en helhetssyn på naturen och vårt sätt att utnyttja den. Kajakfärden längs Sveriges, Finlands och Baltikums kuster ser han som en del av sin verksamhet.

Detlev Henschel har också tagit med sig erfarenheter från andra världsdelar på resan runt Östersjön. Så har han till exempel byggt på sin havskajak av märket Lettmann med en utriggare av den typ som används på Hawaii.

– Utriggaren består av en avklippt nos från en tävlingskanot, förklarar Detlev. Den gör att jag kan segla, ligga och fiska utan att behöva parera varje våg och till och med sova i kajaken. No Ka Oi, som jag döpt henne till, betyder Den bästa på Hawaiianska.

I övrigt har Detlev utrustat sig med den senaste tekniken för en säker färd. Här finns både kortvågsradio, mobiltelefon, vindmätare och GPS-navigator.

KAN RINGA HUSTRUN

På frågan om det inte kan bli lite långsamt att ligga ute ensam i kajaken under mer än fem månader dröjer Detlev ett ögonblick. Sedan säger han:

– Här får jag tid att studera skeenden och reflektera över det som händer runt omkring mig. Hur kan vattendropparna rulla ovanpå kajaken och varför blir svanen där ute inte sjösjuk i vågorna... Och behöver jag prata en stund kan jag alltid ringa hem till min fru.

Detlev Henschel anser sig inte gå miste om någonstund under denna resa, snarare tvärtom. Här fyller han på sitt förråd av erfarenheter och unnar sig gärna en kopp kaffe på någon ö.

– Maskrosens rot, som man hittar året runt, ger ett prima kaffe, försäkrar Detlev. Jag rostar den bara på stormköket. Det bästa i livet är gratis! ■

SALAD BAR

Edible plants
from top left:
sweet
violet, ribwort
plantain, sea
kale, daisy and
taraxacum.